

Załącznik nr 2

Ustawa Ukrainy o zmianie „Ustawy o turystyce” (Rada Najwyższa Ukrainy (BVR), 2004, N 13, str.180)

Rada Najwyższa Ukrainy orzeka wnieść zmiany do „Ustawy Ukrainy o turystyce” (324/95-VR) (Biuletyn Rady Najwyższej Ukrainy, 1995, N 31, art 241, 2001, N 32, art. 172).

Ustawa ta określa ogólne podstawy prawne, organizacyjne i społeczno-ekonomiczne realizacji polityki państwa w turystyce i ma na celu gwarancje praw obywateli do odpoczynku, swobody przemieszczania się, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, jak również ochrony środowiska i zabezpieczenia potrzeb duchowych oraz innych praw w realizacji podróży turystycznej. Ustanawia ona zasady zrównoważonego wykorzystania zasobów turystycznych i reguluje stosunki związane z organizacją i realizacją turystyki na Ukrainie.

Rozdział I. Postanowienia ogólne

Artykuł 1 . Określenie definicji i pojęć

W niniejszej ustawie, następujące terminy mają następujące znaczenie:

Turystyka – tymczasowy wyjazd osób z ich stałego miejsca pobytu w celu poprawy zdrowia, stanu edukacji, w celach zawodowych i biznesowych lub innych, bez podjęcia pracy zarobkowej w miejscu docelowym.

Turysta - osoba, która przemieszcza się na Ukrainie lub do innego kraju (do którego wjazd nie jest zabroniony przez prawo państwa przyjmującego) w celu przebywania tam przez okres od 24 godzin do jednego roku bez podejmowania działalności zarobkowej oraz mająca obowiązek opuszczenia tego kraju lub miejsca w określonym czasie.

Produkt turystyczny - wcześniej zaprojektowany kompleksowy zbiór usług turystycznych, który łączy w sobie co najmniej dwie z takich usług, który jest realizowany albo proponowany do realizacji w określonej cenie, która obejmuje transfery, usługi zakwaterowania i inne usługi turystyczne niezwiązane z transportem i zakwaterowaniem (usługi zwiedzania, wypoczynku, zakup pamiątek, itp.).

Powiązane usługi i produkty turystyczne - usługi i produkty, przeznaczone do zaspokojenia potrzeb konsumentów, a których produkcja zmniejszy się na pewno w wyniku nieobecności turystów; typowe usługi turystyczne i towary - towary i usługi mające na celu zaspokojenie potrzeb konsumentów, których dostarczanie i produkcja zmniejszy się znacząco w wyniku nieobecności turystów.

Promocja produktu turystycznego - zestaw środków mających na celu stworzenie i przygotowanie do wdrożenia produktu turystycznego lub usług turystycznych (organizacja reklamy, udział w targach, wystawach, wydawanie katalogów wydawniczych, broszur, itp.);
miejsce sprzedaży usług turystycznych - kraj, w którym zarejestrowany jest podmiot, który wdraża produkt turystyczny do sprzedaży.

Miejsce usług turystycznych - kraj, w którym bezpośrednio realizuje się (świadczone są) usługi turystyczne.

Artykuł 2 . Ukraińskie prawodawstwo dotyczące turystyki

Na prawodawstwo ukraińskie w tej dziedzinie składa się Konstytucja Ukrainy (254k/96-VR), niniejsza ustawa oraz inne akty prawne i normatywne wydane zgodnie z nimi.

Stosunki własności w turystyce, oparte na równości, autonomii i niezależności własności swoich właścicieli, reguluje Kodeks Cywilny (art.435-15) i Kodeks Handlowy Ukrainy (art. 436-15) z wliczeniem warunków ustanowionych w niniejszej ustawie.

Jeżeli umowa międzynarodowa Ukrainy ratyfikowana przez Radę Najwyższą Ukrainy wprowadza inne zasady, niż te, określone w niniejszej ustawie, to zastosowanie mają zasady umowy międzynarodowej.

Artykuł 3 . Turystyczne zasoby Ukrainy

Za zasoby turystyczne Ukrainy uznaje się oferowane lub przeznaczone do zaoferowania, propozycje wykorzystujące obiekty państwowe, komunalne i prywatne.

Kierunki rozwoju i wykorzystania turystycznych zasobów Ukrainy określone są przez organy władzy państwowej, organy samorządu terytorialnego, zgodnie z programem rozwoju turystyki.

Klasyfikacja i ocena zasobów turystycznych Ukrainy, tryb ochrony, kolejność wykorzystania, z uwzględnieniem maksymalnych dopuszczalnych obciążeń na sferę dziedzictwa kulturowego i środowiska naturalnego, procedury zachowania integralności zasobów turystycznych Ukrainy, oraz środki na ich odnowę są określone przez niniejsze prawo.

Unikalne zasoby turystyczne mogą znajdować się pod specjalną ochroną, która ogranicza dostęp do nich. Ograniczanie dostępu do zasobów turystycznych jest określone przez ich naturalną pojemność, dopuszczalny poziom antropogenicznego obciążenia, warunki sezonowe i inne.

W czasie planowania zabudowy obszarów miejskich, działań urbanistycznych, działań architektonicznych, lokalizacji, budowy i przebudowy miejskiego planu w obszarach terenów

rekreacyjnych organów wykonawczych władzy lokalnej, właściciele, architekci powinni zadbać o maksymalne zintegrowanie projektów ze środowiskiem naturalnym, społeczno-gospodarczym i kulturalno - historycznym.

Artykuł 4 . Formy organizacji i rodzaje turystyki

Formami organizacyjnymi turystyki są: turystyka międzynarodowa i krajowa.

Międzynarodowa turystyka obejmuje m.in.: turystykę przyjazdową - podróżowanie po Ukrainie osób bez stałego miejsca zamieszkania na jej terytorium i turystykę wyjazdową, czyli podróże obywateli Ukrainy i osób zamieszkałych na terytorium Ukrainy do innego kraju.

Turystyka krajowa to podróż po terytorium Ukrainy obywateli Ukrainy i osób stale przebywających na jej terytorium.

W zależności od kategorii osób, które odbywają podróże turystyczne (wycieczki, wizyty), ich celów podróży, obiektów wykorzystanych podczas podróży i obiektów odwiedzanych oraz innych cech, można wyróżnić następujące rodzaje turystyki: turystyka dzieci; młodzieży; rodzinna; dla osób w podeszłym wieku; dla osób niepełnosprawnych; turystyka w celach kulturalnych i edukacyjnych; turystyka w celach medycznych i zdrowotnych; sportowych; religijnych; turystyka ekologiczna (zielona); turystyka wiejska; turystyka podwodna (nurkowanie); turystyka górską; turystyka przygodowa; polowanie; turystyka samochodowa; turystyka we własnym zakresie.

Funkcje określające rodzaje turystyki są ustalone przez prawo.

Artykuł 5 . Uczestnicy stosunków, które wynikają z uprawiania działalności turystycznej

Uczestnikami stosunków powstałych w związku z działalnością w turystyce, są osoby prawne i osoby fizyczne, które tworzą produkty turystyczne, świadczą usługi turystyczne (transport, tymczasowe zakwaterowanie, wyżywienie, zwiedzanie, spa, sport, rozrywki i inne) lub osoby, które świadczą działalność pośrednika przy dostarczaniu specyficznych usług związanych z wymienionymi działaniami, a także obywatele Ukrainy, cudzoziemcy i bezpaństwowcy (turyści, wycieczkowicze, odwiedzający, itp.), dla których wykonywane są usługi.

Podmiotami prowadzącymi i/lub zapewniającymi działalność turystyczną (dalej nazywanymi - podmiotami turystyki) są:

Turystyczni operatorzy (nazywani dalej touroperatorami) - osoby prawne ustanowione zgodnie z prawem Ukrainy, dla których jedynym przedmiotem działalności jest organizacja i zapewnienie stworzenia produktu turystycznego, wdrażanie i świadczenie usług turystycznych oraz pośrednictwo, dostarczenie określonych i powiązanych usług, które w określony sposób otrzymały licencje na prowadzenie działalności organizatora wycieczek;

Agencje turystyczne (dalej - biura podróży) - osoby prawne powołane zgodnie z prawem Ukrainy, jak i osoby fizyczne - przedsiębiorcy, którzy wykonują działalność pośredniczenia w celu wykonania obowiązków touroperatorów, sprzedaży produktów turystycznych innych podmiotów turystycznych, działalności turystycznej i pośrednictwa w realizacji związanych z turystyką usług;

Inne podmioty gospodarcze, które świadczą usługi, takie jak: tymczasowe zakwaterowanie (noclegi), wyżywienie, podróże, rozrywka i inne usługi turystyczne;

Przewodnicy - tłumacze, przewodnicy górscy i miejscy, instruktorzy sportowi i inni specjaliści w dziedzinie turystyki – to osoby fizyczne prowadzące działalność związaną z obsługą turystów, które w ustalonym porządku prawnym otrzymali pozwolenia na wykonywanie swoich zawodów, z wyjątkiem tych, którzy pracują na podobnych stanowiskach w przedsiębiorstwach, instytucjach i organizacjach, które służą zwiedzaniu.

Osoby fizyczne, które nie są przedsiębiorcami i dostawcami usług, a które dostarczają usług w dziedzinie tymczasowego zakwaterowania i wyżywienia.

Lista zawodów i specjalności, wymagania dotyczące kwalifikacji i procedura wydawania zezwoleń na prawo wykonywania zawodów są określone przez organy wykonawcze władzy centralnej w branży turystyki.

Rozdział II. Polityka państwa i państwowa regulacja w sferze turystyki

Artykuł 6. Podstawowe sposoby i cele państwowych regulacji w sferze turystyki. Podstawowe priorytety polityki państwa w dziedzinie turystyki

Państwo oświadcza, że turystyka jest jednym z priorytetów rozwoju gospodarczego i kulturalnego i dlatego stara się stwarzać warunki do rozwoju turystyki. Realizacja polityki państwa w dziedzinie turystyki przebiega poprzez:

- określenie i wdrożenie głównych kierunków polityki państwa w dziedzinie turystyki, określenie priorytetów rozwoju turystyki;
- określenie kolejności klasyfikacji i wyceny zasobów turystycznych na Ukrainie, ich wykorzystania i ochrony;
- przydział środków budżetowych do opracowania i wdrażania programów w zakresie rozwoju turystyki;
- zdefiniowanie pojęcia bezpieczeństwa w turystyce;
- uregulowanie stosunków prawnych w dziedzinie turystyki (podróż, hotel, zwiedzanie i inne usługi);

- licencjonowanie usług turystycznych, normalizację, standaryzację i certyfikację usług turystycznych, określanie wymogów kwalifikacyjnych na stanowiska ekspertów turystycznych, wydawanie zezwoleń na prawo wykonywania usług turystycznych;
- ustanowienie systemu ewidencji i sprawozdań statystycznych w dziedzinie turystyki i w dziedzinie rekreacyjno-uzdrowiskowej;
- organizację i kontrolę państwa nad przestrzeganiem przepisów w dziedzinie turystyki; określenie obszarów priorytetowych w sferze badań i szkoleń w dziedzinie turystyki;
- udział w rozwoju i realizacji międzynarodowych programów promujących turystykę.

Rozporządzenia państwa w dziedzinie turystyki prowadzone są także w inny sposób opisany w odrębnych ustawach.

Podstawą regulacji państwa w dziedzinie turystyki są:

- postanowienia zawarte w Konstytucji Ukrainy (254к/96-VR) prawa obywateli do wypoczynku, swobody przemieszczania się, rehabilitacji i promocji zdrowia, do bezpiecznego i zdrowego środowiska, do realizacji potrzeb duchowych i innych praw;
- bezpieczeństwo w turystyce, ochrona praw i interesów turystów i innych podmiotów gospodarczych, turystycznych i ich stowarzyszeń, praw i interesów właścicieli lub użytkowników gruntów i budynków;
- utrzymanie integralności zasobów turystycznych Ukrainy i ich racjonalnego wykorzystania, ochrony dziedzictwa kulturowego i środowiska naturalnego, przy uwzględnieniu interesów narodowych i publicznych w zakresie planowania i budowy;
- tworzenie sprzyjających warunków dla rozwoju przemysłu turystycznego, wspieranie turystyki.

Głównymi priorytetami polityki państwa w dziedzinie turystyki są:

- doskonalenie zasad prawnych regulujących stosunki w dziedzinie turystyki;
- zapewnienie pozycji turystyki jako wysoce rentownego sektora gospodarki Ukrainy, w celu zachęcania do inwestycji krajowych i zagranicznych w rozwoju branży turystycznej, tworzenie nowych miejsc pracy;
- rozwój turystyki przyjazdowej i krajowej, ochrony środowiska, rolnictwa, turystyki ekologicznej (zielonej);
- zwiększenie współpracy międzynarodowej, wzmocnienie pozycji Ukrainy na globalnym rynku turystycznym;

- tworzenie sprzyjających warunków dla rozwoju turystyki poprzez uproszczenie i harmonizację systemu podatkowego, systemu walutowego, organizacji celnej, transgranicznej i innych przepisów;
- większa dostępność turystyki dla dzieci, młodzieży, osób starszych, niepełnosprawnych i obywateli o niskich dochodach poprzez wprowadzenie różnych zachęt do uprawiania turystyki.

Artykuł 7 . Organy, które dokonują regulacji w dziedzinie turystyki

Regulacji prawnych dokonuje w dziedzinie turystyki Rada Najwyższa Ukrainy, Gabinet Ministrów Ukrainy, centralny organ władzy wykonawczej w sferze turystyki, Rada Najwyższa Autonomicznej Republiki Krymu i Rada Ministrów Autonomicznej Republiki Krymu, lokalna administracja państwowa, władze lokalne i inne organy w zakresie ich kompetencji.

Artykuł 8. Zakres władzy Rady Najwyższej Ukrainy, Rady Autonomicznej Republiki Krymu i organów samorządu lokalnego w sferze turystyki.

1. Do wyłącznych kompetencji Rady Najwyższej Ukrainy w dziedzinie turystyki należą:

- określenie głównych kierunków polityki państwa w dziedzinie turystyki;
- określenie zasad prawnych regulujących stosunki w dziedzinie turystyki, ich doskonalenia i adaptacji z innymi powszechnie uznanymi zasadami prawa międzynarodowego;
- określenie w ustawie o budżecie Ukrainy kwoty zabezpieczenia finansowego przemysłu turystycznego.

Rada Najwyższa Ukrainy, zgodnie z Konstytucją Ukrainy (254κ/96-VR) może wziąć pod rozwagę i inne kwestie związane z turystyką.

Rada Najwyższa Autonomicznej Republiki Krymu, oraz wojewódzkie i dzielnicowe Rady w ramach ich kompetencji mogą:

zatwierdzać program rozwoju turystyki w regionie, finansowanie którego pochodzi z budżetu Autonomicznej Republiki Krymu, budżetów regionalnych i lokalnych;

określić budżet Autonomicznej Republiki Krymu, wojewódzkich i powiatowych (dzielnicowych) budżetów na finansowanie rozwoju regionalnego programu dla rozwoju turystyki;

kontrolować finansowanie programów regionalnych dla rozwoju turystyki ze środków budżetu Autonomicznej Republiki Krymu, budżetów regionalnych i powiatowych.

2. Rada Najwyższa Autonomicznej Republiki Krymu, zgodnie z Konstytucją (254к/96-VR) i innymi ustawami Ukrainy sprawuje władzę w sektorze turystyki oraz parków historycznych i kulturalnych, muzeów i innych instytucji kulturalnych, podejmuje decyzje w sprawie organizacji i rozwoju ośrodków turystyki i rekreacji, itp.
3. Organy przedstawicielskie samorządu terytorialnego – wiejskie, miejskie, zgodnie z ich kompetencjami:

- zatwierdzają program rozwoju lokalnej turystyki;
- określają budżet lokalny na finansowanie rozwoju lokalnych programów rozwoju turystyki;
- instruują swoje organy wykonawcze w kwestii programów finansowania rozwoju turystyki z budżetu lokalnego;
- podejmują środki w celu zachęcenia przedsiębiorców, którzy działają w branży usług turystycznych.

Artykuł 9. Kompetencje Gabinetu Ministrów Ukrainy w dziedzinie turystyki

Gabinet Ministrów Ukrainy, zgodnie z Konstytucją (254к/96-VR):

- zapewnia zarządzanie i realizację polityki państwa w dziedzinie turystyki;
- opracowuje i zatwierdza programy rozwoju turystyki na Ukrainie, ich finansowanie i realizację, zgodnie z ustawą budżetową;
- przyjmuje przepisy regulujące stosunki w dziedzinie turystyki;
- zapewnia racjonalne wykorzystanie zasobów turystycznych i środki ich ochrony;
- przyczynia się do rozwoju przemysłu turystycznego oraz stworzenia efektywnej infrastruktury turystycznej;
- podejmuje środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa turystów, ochrony ich praw, interesów i mienia;
- organizuje i zapewnia politykę inwestycyjną państwa w turystyce;
- przygotowuje i przedkłada Radzie Najwyższej Ukrainy w ramach projektu budżetu państwa na określony rok, projekt wielkości wsparcia finansowego rozwoju turystyki;
- informuje Radę Najwyższą o stanie realizacji programu rozwoju turystyki na Ukrainie;
- określa organizację zespołów ratowniczych i porządek akcji sanitarno-epidemiologicznych;
- tworzy system państwowej pomocy naukowej w turystyce;
- prowadzi współpracę międzynarodową w dziedzinie turystyki;

- rozwiązuje inne problemy, jakie nakłada na niego Konstytucja (254к/96-VR).

Artykuł 10 . Kompetencje wykonawczych organów centralnych w dziedzinie turystyki

1. Centralny organ wykonawczy w dziedzinie turystyki:

- organizuje i zapewnia realizację polityki państwa w dziedzinie turystyki, wdrożenie niniejszej ustawy i innych aktów prawnych;
- bierze udział w przygotowywaniu projektów aktów prawnych w dziedzinie turystyki w zakresie jego kompetencji, opracowuje i zatwierdza regulamin, podsumowuje praktyki prawa w dziedzinie turystyki, i uzdrowisk oraz terenów rekreacyjnych;
- zapewnia realizację programów na rzecz rozwoju turystyki na Ukrainie;
- bierze udział w określeniu i ewidencji turystycznych zasobów Ukrainy;
- bierze udział w rozwoju standardów w działalności metrologii i certyfikacji, w celu prowadzenia działalności w zgodzie ze stanem prawnym;
- organizuje kontrolę nad jakością usług turystycznych;
- wdraża krajową politykę inwestycyjną w dziedzinie turystyki i rekreacji;
- bierze udział w programie rozwoju szlaków komunikacyjnych infrastruktury turystycznej;
- bierze udział w szkoleniu, przekwalifikowaniu i rozwoju kwalifikacji osób związanych z turystyką, określa priorytetowe obszary badań w dziedzinie turystyki i prowadzenie projektów badawczych w tej dziedzinie;
- prowadzi badania rynku turystycznego, opracowuje i publikuje informacje o Ukrainie i jej możliwościach turystycznych na międzynarodowym rynku turystycznym;
- w ramach swoich kompetencji rozwija i wykonuje postanowienia umów międzynarodowych w dziedzinie turystyki, reprezentuje kraj w międzynarodowych organizacjach turystycznych i w imprezach międzynarodowych w dziedzinie turystyki;
- podejmuje środki w celu zwiększenia współpracy międzynarodowej, wzmocnienia pozycji Ukrainy na globalnym rynku turystycznym;
- ułatwia koordynację organom wykonawczym, firmom, stowarzyszeniom, które są aktywne w dziedzinie turystyki;
- zapewnia firmom turystycznym wsparcie merytoryczne, doradztwo i inną pomoc;
- prowadzi ewidencje osób prawnych i indywidualnych przedsiębiorców, którzy świadczą usługi turystyczne, ewidencję znaków dla towarów i usług;
- poszerza wiedzę społeczną na temat turystyki;

- w celu zapewnienia sobie możliwości wykonywania swoich uprawnień, koordynacji swojej działalności turystycznej, tworzy organ doradczy.

2. Inne organy centralne w ramach swoich kompetencji:

- zapewniają realizację krajowej polityki turystycznej;
- przygotowują projekty realizacji polityki państwa w dziedzinie turystyki;
- biorą udział w tworzeniu organizacyjnych, prawnych i ekonomicznych mechanizmów realizacji polityki państwa w dziedzinie turystyki.

Artykuł 11. Uprawnienia Rady Ministrów Autonomicznej Republiki Krymu, lokalnej administracji państwowej, agencji wykonawczych samorządu terytorialnego

1. Rada Ministrów Autonomicznej Republiki Krymu, lokalna administracja państwowa w ramach swoich kompetencji, wypełniając wykonawcze i organizacyjno-administracyjne funkcje dla organizacji i rozwoju turystyki i rekreacji:

spełnia wykonawczą i organizacyjno-zarządzającą funkcję w zakresie organizacji i rozwoju uzdrowiskowej i rekreacyjnej sfery oraz turystyki

opracowuje regionalne programy rozwoju turystyki i przedkłada je do zatwierdzenia przez Radę Najwyższą Autonomicznej Republiki Krymu, rad wojewódzkich i powiatowych;

podjmuje środki w celu wdrożenia programów regionalnych dla rozwoju turystyki;

wspiera działalność turystyczną w regionie i stwarza nowoczesną infrastrukturę turystyczną;

opracowuje i wdraża środki w celu ochrony lokalnych zasobów turystycznych;

wydaje zezwolenia na podjęcie działalności związanej z usługami turystycznymi;

analizuje rynek turystyczny w obrębie swoich jednostek administracyjnych, co stanowi dla centralnego organu wykonawczego w dziedzinie turystyki istotne informacje na temat rozwoju turystyki w jednostkach administracyjnych;

prowadzi akcję poszerzania wiedzy na temat turystyki;

wspiera turystykę wśród dzieci i młodzieży;

angażuje się w szkolenia, przekwalifikowania i doskonalenie zawodowe w dziedzinie turystyki, które finansowane są z budżetu lokalnego;

zapewnia przedsiębiorstwom turystycznym rekomendacje metodologiczne w sprawie organizacji ich działalności;

zachęca przedsiębiorców, instytucje i organizacje znajdujące się na swoim terytorium, do rozwiązania problemów związanych z rozwojem turystyki w regionie;

wnosi propozycję do centralnego organu władzy wykonawczej wprowadzenia działań zakresu programów regionalnych dla rozwoju turystyki;

wnosi, w określony sposób do centralnego organu władzy wykonawczej, propozycję cofnięcia licencji turystycznych;

wykonuje, zgodnie z prawem, inne czynności w zakresie turystyki.

2. Organy wykonawcze samorządu terytorialnego w ramach swoich kompetencji:

opracowują projekty rozwoju lokalnego turystyki i przedkładają je do zatwierdzenia odpowiednim radom lokalnym;

podejmują środki w celu wdrożenia lokalnego programu rozwoju turystyki;

angażują przedsiębiorstwa, instytucje i organizacje ze swojego terenu do rozwiązywania problemów lokalnej turystyki oraz wsparcia zasobów turystycznych;

organizują inwentaryzację zasobów turystycznych o znaczeniu lokalnym;

przyczyniają się do ochrony i zachowania zasobów turystycznych;

angażują społeczność lokalną w zakresie turystyki, tworzą nowe miejsca pracy;

przyczyniają się do rozwoju różnych rodzajów turystyki.

Artykuł 12 . Program Rozwoju Turystyki na Ukrainie

Aby zapewnić ochronę zasobów turystycznych na Ukrainie, ich zachowanie dla potomnych, rewitalizację i racjonalne wykorzystanie, zabezpieczenie bezpieczeństwa w turystyce i konstytucyjnych praw obywateli do odpoczynku i innych praw obywateli, edukacji patriotycznej, władze państwowe i lokalne, w ramach swoich uprawnień, zatwierdzają ogólnopństwowe, regionalne i inne programy rozwoju turystyki.

Programy rozwoju turystyki zatwierdzone zostają do realizacji w celu określenia długoterminowych priorytetów państwa w dziedzinie turystyki i rekreacji i stanowią kompleksowy związek prawnych, ekonomicznych i organizacyjnych dążeń, mających na celu realizację praw konstytucyjnych obywateli i rozwoju przemysłu turystycznego.

Państwowe, regionalne i inne programy rozwoju turystyki powinny obejmować środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa w dziedzinie turystyki.

Kolejność tworzenia, finansowania i realizacji regionalnych i lokalnych programów rozwoju turystyki jest regulowana przez prawo.

Rozdział III. Bezpieczeństwo w turystyce

Artykuł 13 . Bezpieczeństwo w dziedzinie turystyki

Bezpieczeństwo w turystyce - zestaw czynników, które charakteryzują społeczny, gospodarczy, prawny i inny stan ochrony przez państwo praw i interesów obywateli, osób prawnych i fizycznych oraz państwowych działań w dziedzinie turystyki.

Instytucje rządowe i samorządy lokalne poprzez swoich urzędników podejmują środki w celu zabezpieczenia:

postanowień zawartych w Konstytucji Ukrainy (254k/96-VR), praw obywateli do bezpiecznego i zdrowego środowiska, realizacji ochrony obywateli Ukrainy za granicą podczas podróży turystycznych;

ochrony osobistego bezpieczeństwa turystów, ochronę ich mienia, ochronę środowiska naturalnego;

informowania podmiotów turystyki o zagrożeniach dla turystów w kraju (miejscu) ich pobytu czasowego;

zapewnienia niezbędnej pomocy dla turystów, którzy znaleźli się w sytuacji zagrożenia;

zapewnienia odwiedzającym możliwości uzyskania nieograniczonego dostępu do pomocy medycznej, prawnej i innych; dostępu do awaryjnych środków komunikacji;

zakazu wykorzystania turystyki do nielegalnej migracji, turystyki seksualnej i innej formy wyzysku obywateli;

ochrony zasobów turystycznych Ukrainy, określania maksymalnych dopuszczalnych obciążeń dla obiektów i terenów dziedzictwa kulturowego i środowiska naturalnego;

zabezpieczanie obiektów i wizyt turystycznych wraz z wliczonym ryzykiem katastrof naturalnych i sztucznych (w wyniku działalności człowieka) oraz innych sytuacji kryzysowych.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa turystów i przedmiotów działalności turystycznej stosowne będą działania:

informowanie turystów o zagrożeniach w czasie podróży, konieczność wprowadzenia dodatkowych obowiązkowych procedur i środków ostrożności lub profilaktyki (szczepienia medyczne, itp.) ;

tworzenie bezpiecznego środowiska w miejscach, gdzie odbywają się usługi turystyczne, aby zapewnić prawidłowe ułożenie tras wycieczek, spacerów, podróży, itp.;

zapewnienie szczególnych wymogów bezpieczeństwa w czasie spełniania usług turystycznych ze zwiększonym ryzykiem (góry, narty, jazda na rowerze, woda, motocykl, speleologia itp.);

zapewnienie podróźnym wykwalifikowanych specjalistów, specjalnego sprzętu i zapasów;

zapewnienie przeszkolenia turystów w kwestii zapobiegania i ochrony przed urazami, zapobiegania wypadkom i nauka pierwszej pomocy;

zapewnienie świadczenia pomocy dla ofiar podczas podróży, transportu ofiar;

poinformowanie władz lokalnych oraz osób odpowiedzialnych w sytuacjach kryzysowych powierzone jest Gabinetowi Ministrów Ukrainy.

Ci, którzy organizują imprezy turystyczne są zobowiązani, do zabezpieczenia swoich usług w celu zapewnienia zgodności z wymogami ochrony środowiska i ochrony dziedzictwa kulturowego, oraz do podjęcia działań w celu minimalizacji szkodliwych skutków działania na środowisko i dziedzictwo społeczno-kulturowe.

Zapewnienie niezbędnej pomocy turystom, którzy znaleźli się w sytuacji zagrożenia na terytorium Ukrainy, jest prowadzone przez wyspecjalizowane publiczne i prywatne jednostki, jak również przez zespoły ratownicze utworzone zgodnie z prawem.

Organizacja zespołów ratowniczych i procedura ratowania określone są przez Gabinet Ministrów Ukrainy.

Ukraina zapewnia niezbędną pomoc turystom, którzy znaleźli się w sytuacji zagrożenia w ramach umów międzynarodowych.

Artykuł 14. Ochrona interesów turystów ukraińskich za granicami Ukrainy

Państwo gwarantuje ochronę praw i interesów obywateli za granicą.

W przypadku stanu zagrożenia kraj podejmuje środki mające na celu ochronę interesów ukraińskich turystów poza terenem Ukrainy, w tym ewakuację z kraju pobytu czasowego.

Artykuł 15. Finansowe zabezpieczenie odpowiedzialności touroperatora i biura podróży.

W celu zapewnienia praw i interesów obywateli - wymagane jest od organizatora wyjazdów i biura podróży wsparcie finansowe na pokrycie kosztów swojej odpowiedzialności (gwarancja banku lub innej instytucji kredytowej).

Touroperator musi posiadać środki na pokrycie jego odpowiedzialności za szkody, które wynikają z niewypłacalności touroperatora lub z powodu zakłóceń w uznaniu jego upadłości, a które są związane z koniecznością pokrycia kosztów pobytu, wyjazdu i powrotu turysty do miejsca zamieszkania; musi przedstawić dowód zabezpieczenia finansowego (gwarancje bankowe lub innej instytucji kredytowej).

Biuro podróży również musi posiadać odpowiednie środki w celu pokrycia swojej odpowiedzialności za szkody, które mogą być spowodowane niewypłacalnością biura lub z powodu zakłóceń w uznaniu jego upadłości, a które są związane z koniecznością naprawienia szkód. Mają to być dowody zabezpieczenia finansowego (gwarancja banku lub innej instytucji kredytowej).

Minimalna kwota zabezpieczenia finansowego dla organizatora wycieczek to równowartość co najmniej 20.000 EUR. Rozmiar zabezpieczenia finansowego dla organizatora wycieczek, który zapewnia wyłącznie usługi turystyki krajowej i przyjazdowej, powinien wynosić co najmniej 10000 euro. Minimalna kwota zabezpieczenia finansowego wynosi nie mniej niż 2000 euro.

Wszelkie kwoty, które są gwarantowane, aby zapewnić finansowe zapewnienie odpowiedzialności cywilnej organizatora turystyki, wykorzystywane są wyłącznie w celu spełnienia wymogów nałożonych na nich niniejszą ustawą.

Odszkodowania dla turystów w przypadku ogłoszenia upadłości touroperatora lub ze względu na zakłócenie ogłoszenia upadłości, prowadzone są dalej przez daną instytucję kredytową na wniosek turystów, w oparciu o umowę o usługi turystyczne (voucher) i dokumenty potwierdzające niewykonanie przez touroperatora (lub biuro podróży) umowy.

Artykuł 16. Ubezpieczenie turystów podczas podróży

Ubezpieczenia turystów (zdrowotne i wypadkowe) jest obowiązkowe i ma zostać zapewnione przez firmy turystycznie w podstawie umów z ubezpieczycielami. Turyści mogą samodzielnie zawrzeć takie umowy ubezpieczenia. W tym przypadku, jest wymagane, aby zawiadomić o tym organizatora wycieczki lub biuro podróży, aby potwierdzić istnienie umowy. Wynika to z zawartej umowy.

Umowa ubezpieczenia powinna obejmować świadczenie medyczne turystów, pomoc i zwrot kosztów w przypadku zachorowania ubezpieczonego bezpośrednio w kraju (miejsca) czasowego przebywania.

Informacje na temat obowiązkowego ubezpieczenia powinny być wyjaśnione turystom podczas podpisywania umowy o podróż.

Obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne i wypadkowe obejmują cały okres podróży.

Na wniosek turysty organizator wycieczek lub biuro podróży może go ubezpieczyć dodatkowo od innego ryzyka związanego z podróżą.

Na życzenie turystów może być podpisana umowa o ubezpieczenie na pokrycie kosztów związanych z anulowaniem zamówienia na usługi turystyczne lub umowa o ubezpieczenie na pokrycie kosztów związanych z przedwczesnym powrotem do domu w razie wypadku lub choroby.

Rekompensata za szkodę, zagrożenie życia czy zdrowia turysty albo jego mienia jest rozpatrywana w ustalonym porządku.

Rozdział IV. Organizacja działalności turystycznej

Artykuł 17. Licencjonowanie działalności turystycznej

W celu stworzenia równych szans podmiotom działalności turystycznej na rynku turystyki i ochrony praw i interesów obywateli, ochrony środowiska, rozwoju turystyki, konsekwentnie jest prowadzone licencjonowanie działalności turystycznej, która odbywa się w określonym porządku.

Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na prowadzenie działalności jako organizator turystyki, ma wyłączne prawo do świadczenia usług i wypełniania formalności związanych z opuszczeniem Ukrainy. Touroperator może wykonywać również działalność jako biuro podróży.

Całkowita wielkość udziału touroperatora w funduszach statutowych innych ukraińskich touroperatorów nie może przekroczyć 20 procent ich kapitału zakładowego.

Jednostka nie ma prawa do nazwy „operator turystyczny” bez uzyskania licencji na realizację działań turystycznych.

Nie może być wydane pozwolenie na działalność touroperatora podmiotowi gospodarczemu o nazwie identycznej z nazwą innego podmiotu gospodarczego, któremu licencję wydano wcześniej, a informacja o nim znajduje się w rejestrze.

Artykuł 18. Certyfikacja i standaryzacja w sferze działalności turystycznej

System państwowych normalizacji w dziedzinie turystyki ma na celu:

ochronę konsumentów i bezpieczeństwa państwa, ochronę życia i zdrowia, ochronę mienia i środowiska;

klasyfikację zasobów turystycznych Ukrainy, zapewniając im ochronę i ustanowienie maksymalnych dopuszczalnych obciążeń obiektów dziedzictwa kulturowego i środowiska naturalnego;

poprawę jakości produktów i usług w celu zaspokojenia potrzeb konsumentów;

bezpieczeństwo przyjazdów turystycznych z wliczeniem ryzyka katastrof naturalnych i sztucznych oraz innych zagrożeń;

zgodność produktów i usług i ich standaryzację;

określenie niezbędnych przepisów dotyczących, funkcjonowania, normalizacji i certyfikacji towarów i usług.

Certyfikacja towarów i usług w zakresie turystyki. Działania te przeprowadzono w celu:

zapobiegania sprzedaży towarów i usług niebezpiecznych dla życia, zdrowia, mienia i środowiska naturalnego;

pomocy konsumentom w świadomym wyborze towarów i usług;

zapewnienia zgodności z obowiązującymi normami, przepisami, wymogami ochrony środowiska i wykorzystania zasobów naturalnych;

harmonizacji standardów, norm i zasad prawa międzynarodowego, wytycznych, zasad i przepisów odnoszących się do wymogów stawianych urządzeniom i usługom turystycznym, jak również wymogów odnoszących się do touroperatorów, do korzystania z ograniczonych zasobów turystycznych, do jakości i rodzajów usług turystycznych.

Wykaz usług turystycznych objętych obowiązkiem certyfikacji w związku z ochroną życia i zdrowia, ochroną mienia i środowiska w zakresie turystyki podlega Radzie Ministrów Ukrainy zgodnie z prawem.

Potwierdzenie (udowodnienie) czy usługi turystyczne wykonywane są na odpowiednim poziomie (właściwie) dokonywane jest w ustalonym porządku.

Artykuł 19. Określenie kategorii obiektów infrastruktury turystycznej

W celu poprawy jakości usług turystycznych, pomocy konsumentom w świadomym wyborze usług turystycznych, wyznaczaniu równych szans dla działalności turystycznej na rynku turystycznym, ochrony praw i interesów, życia, zdrowia i mienia obywateli, poprawy ekologicznego bezpieczeństwa infrastruktury turystycznej, stosuje się kategoryzację jakości i poziomu usług.

Ustanowienie kategoryzacji infrastruktury turystycznej (hotele, inne urządzenia przeznaczone do świadczenia usług zakwaterowania, wyżywienia, itp.) dokonywane jest na wniosek właściciela.

Rodzaje kategorii obiektów infrastruktury turystycznej, porządek ich przyznawania, zmiany, wnioski konsumentów, rodzaje kategorii (470-2013 - P) ustalone są przez Radę Ministrów Ukrainy.

Ustanowienie kategorii obiektów infrastruktury turystycznej (hotele i inne obiekty świadczące zakwaterowanie, restauracje, spa, itp.) przeprowadzane jest przez centralny organ wykonawczy ds. realizacji polityki państwa w sferze turystyki i kurortów, jak również dotyczy to turystycznych obiektów, które znajdują się w Autonomicznej Republice Krymu – przez tamtejszy organ wykonawczy. Zakazane jest świadczenie usług zakwaterowania, bez świadectwa, które ustala odpowiednią kategorię.

Artykuł 19.1. Informowanie konsumentów o warunkach wypełniania usług turystycznych

Wszelkie informacje dostarczone przez organizatora (biuro podróży) powinny zawierać rzetelne informacje o warunkach umowy na usługi turystyczne. Informacje dostarczone przez touroperatora dotyczące usługi turystycznej powinny być przekazywane w prostym języku, w formie pisemnej; być czytelne, jasne i zawierać informacje na temat:

- 1) miejsca usług turystycznych, programie usług turystycznych;
- 2) opisu pojazdów, którymi prowadzony będzie transport, w tym ich rodzaju i kategorii;
- 3) charakteru hotelu i innych obiektów, w którym odbywać się będzie czasowe zakwaterowanie, w tym lokalizacji, kategorii, szczegółów dotyczących zgodności usługi z wymogami, kwestii terminów i płatności, usług hotelowych;
- 4) rodzajów i metody dostarczania posiłków podczas podróży;
- 5) minimalnej liczby turystów w grupie i informacji podróżujących, że wycieczka nie odbędzie się z powodu braku wymaganej grupy, nie później niż na trzy dni przed podróżą;
- 6) ceny usług turystycznych.

Touroperatorzy (biura podróży) muszą przestrzegać warunków świadczenia usług turystycznych, o których został powiadomiony konsument od momentu zawarcia umowy na usługi turystyczne, z wyjątkiem wypadku, jeżeli zmiana warunków umowy zgłoszona została przez konsumenta, lub jeśli zmiany zostały dokonane na podstawie umowy zawartej pomiędzy stronami umowy.

Przed podpisaniem umowy o świadczenie usług turystycznych konsument zostanie poinformowany o:

- 1) podstawowych wymaganiach dotyczących dokumentów wyjazdu (paszport, karty kredytowe, wjazdu do kraju po okresie czasowego pobytu zagranicą);
- 2) medycznych zastrzeżeniach związanych z realizacją podróży, w tym przeciwwskazania z powodu niektórych chorób, cechy stanu fizycznego (wady

- fizyczne) oraz wieku turystów, także w kwestii bezpieczeństwa turystów w kraju (miejsce) tymczasowego pobytu
- 3) organizatorze wycieczki, jego adresie, danych, numerach kontaktowych, posiadanej licencji na prowadzenie usług turystycznych, certyfikatach zgodności i innych informacjach zgodnie z ustawą o ochronie konsumentów;
 - 4) kierowniku (rezydencie) i kontakcie z nim w przypadku podróży za granicę lub wyjazdu osoby niepełnoletniej w celu ustalenia przedstawiciela prawnego osoby małoletniej lub nieletniej;
 - 5) czasie i miejscu postojów oraz połączeń transportowych i kategorii miejsc, które ma konsument w środku transportu;
 - 6) rodzaju wycieczek;
 - 7) ochronie środowiska, zdrowia i alertach epidemiologicznych;
 - 8) nazwisku, adresie i numerze telefonu reprezentanta organizatora wycieczek uprawnionego do przyjęcia reklamacji i skarg turystów oraz adresie i numerze telefonu placówek dyplomatycznych Ukrainy w kraju (miejsce) tymczasowego zakwaterowania lub usług lokalnych, które można wykorzystać w przypadku trudności w czasie podróży;
 - 9) procedurze ubezpieczeń obowiązkowych organizatora wycieczek i/lub dobrowolnych ubezpieczeń w podróży, ich wysokość, tryb i warunki;
 - 10) możliwości wypłaty ubezpieczenia oraz możliwości i warunkach dobrowolnych ubezpieczeń związanych z przedwczesnym zakończeniem umowy o świadczenie usług turystycznych z inicjatywy turysty;
 - 11) kwocie zabezpieczenia finansowego biura podróży w przypadku niewypłacalności (upadłości).

Artykuł 20. Umowy o usługi turystyczne

W ramach umowy o usługi turystyczne, jedna ze stron- organizator wycieczek, zgadza się zorganizować kompleksową usługę turystyczną (imprezę, czyli produkt turystyczny) na zamówienie drugiej strony, czyli turysty. Turysta jest zobowiązany do zapłaty za ten pakiet.

Do umowy o świadczenie usług turystycznych stosuje się ogólne warunki zawierania umowy o świadczenie usług, o ile prawo nie przewiduje inaczej. Umowa o usługi turystyczne zawierana jest na piśmie lub w formie elektronicznej, zgodnie z przepisami prawa.

Umowa o usługi turystyczne ma zawierać:

czas trwania imprezy, wskazując początek i koniec usług turystycznych;

opis pojazdów, którymi odbywa się transport, w tym ich rodzaju i kategorii, oraz datę, godzinę i miejsce wyjazdu i powrotu, jeśli transport jest częścią imprezy;

hotel i podobne obiekty zakwaterowania, ich położenie, lokalizację, kategorie

i informacje o weryfikacji usługi i zgodności z wymogami, warunkami i procedurą, płatność usług hotelowych;

rodzaj i formę wyżywienia;

minimalną liczbę turystów w grupie (jeśli to konieczne) i informację, że wyjazd turystyczny nie odbędzie się z powodu braku grupy w terminie do trzech dni;

program usług turystycznych;

rodzaj wycieczek i innych usług zawartych w produkcie turystycznym;

inne kwestie;

nazwę ubezpieczyciela, który prowadzi obowiązkowe i/lub dobrowolne ubezpieczenie podróży, inne ryzyka związane ze świadczeniem usług turystycznych;

warunki wjazdu do państw i czasowego pobytu tam ;

koszty usług turystycznych i płatności;

formy płatności.

Zmiana w cenie produktu turystycznego jest dopuszczalna tylko w razie potrzeby uwzględnienia zmian w taryfach dla usług transportu, wprowadzenia nowych lub zwiększenia istniejących podatków i innych obowiązkowych płatności, zmiany kursu walutowego w walucie obcej, w której wyrażony jest produkt turystyczny.

Zmiany w cenie produktu turystycznego nie mogą być dokonane później niż do 20 dni przed rozpoczęciem imprezy turystycznej. Wzrost ceny produktu turystycznego nie może przekroczyć pięć procent jego oryginalnej ceny. Jeśli przekroczy, turysta ma prawo odmówić zamówienia i touroperator (biuro podróży) musi zwrócić wcześniejszą kwotę.

Każda ze stron umowy o świadczenie usług turystycznych może wymagać zmiany umowy lub jej wypowiedzenia w związku ze zmianą istotnych warunków zamówienia i okoliczności, którymi kierowano się przy podejmowaniu decyzji o zawarciu umowy, w szczególności w następujących przypadkach:

pogorszenia warunków podróży, zmiany jej warunków;

nieoczekiwanego wzrostu taryf dla usług transportowych;

wprowadzenia nowych lub zwiększenia istniejących stawek podatkowych i innych obowiązkowych płatności;

znaczącej zmiany kursu walut obcych, które stanowią cenę produktu turystycznego;

umowy dwustronnej.

Touroperator (biuro podróży) ma, nie później niż jeden dzień od dnia, w którym dowiedział się o zmianie okoliczności, powiadomić turystę o zmianach, które były wprowadzone w umowie o podróży, usługi, ale nie później niż trzy dni przed rozpoczęciem podróży, dając mu możliwość odmowy wykonania zamówienia.

Podmiot turystyczny i biuro podróży ma prawo do odmowy wykonania zamówienia tylko wtedy, gdy wypłaci pełne odszkodowanie dla klienta za straty spowodowane odmową, a powstałe w wyniku wypowiedzenia umowy, z wyjątkiem przypadku, gdy to była wina turysty.

Turysta może odmówić wykonania umowy na usługi turystyczne przed podjęciem podróży w wypadku wypłaty odszkodowania touroperatorowi (biuro podróży), oprócz wypadku udokumentowania strat.

Jeżeli w trakcie realizacji umowy o świadczenie usług turystycznych touroperator nie jest w stanie dostarczyć znacznej części produktu, którego na podstawie umowy o podróż zobowiązał się wypełnić, touroperator powinien znaleźć alternatywne środki, bez nakładania dodatkowych kosztów na turystów, a jeśli nie, to wypłacić kompensację różnicy pomiędzy oferowanymi usługami i tymi, które zostały wykonane. Niezastosowanie się do takich działań lub odmowa turysty, zobowiązuje touropatora do dostarczenia turyście bez dodatkowych opłat, transportu powrotnego do miejsca wyjazdu lub innego miejsca, do którego zgodził się dotrzeć turysta i zwrotu kosztów w formie odszkodowania kwoty określonej w umowie uzgodnionej przez strony.

Touroperator ponosi odpowiedzialność przed turystą za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy usługi, z wyjątkiem gdy:

do niewykonania lub nienależytego wykonania umowy na usługi turystyczne doszło z winy turysty

do niewykonania lub nienależytego wykonania umowy na usługi turystyczne doszło z winy osoby trzeciej, niezwiązanej ze świadczeniem usług określonych w niniejszej umowie, oraz wystąpiły okoliczności, o których żadna ze stron nie mogła wiedzieć wcześniej ;

niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy na usługi turystyczne nastąpiło wskutek siły wyższej i jest wynikiem okoliczności lub zdarzeń, które touroperator (biuro podróży) nie mógł przewidzieć.

Umowa o usługi turystyczne może zawierać odszkodowania w przypadku powstania szkody u turysty w wyniku nienależytego wykonania usług turystycznych zawartych w produkcie turystycznym, zgodnie z międzynarodowymi konwencjami regulującymi świadczenie takich usług.

Prawa i obowiązki oraz inne warunki Umowy między organizatorem wyjazdów i biurem podróży są określane zgodnie z ogólnymi postanowieniami umowy agencyjnej, o ile nie wchodzą w kolizję z aktami tej ustawy.

Jakość usług turystycznych, musi zostać spełniona w oparciu o warunki umowy na usługi turystyczne, wg procedury i sposobów ochrony umotywowanych w „Ustawie Ukrainy o ochronie konsumentów ”(1023/12).

Artykuł 21. Umowy o wycieczki

W ramach umowy o wycieczki jedna ze stron (dotyczy wykonywania działalności turystycznej) zobowiązuje się na żądanie drugiej strony do wykonania usługi, której istotną częścią jest postawienie do dyspozycji Przewodnika (przewodnik - tłumacz) na nie więcej niż w sumie 24 godziny, które nie obejmują zakwaterowania.

Umowa o usługi turystyczne (przewodnickie) ustanawiana jest poprzez prawo cywilne, ogólne prawodawstwo państwowe, drogą wydania vouchera.

Warunki zamówienia na takie usługi objęte są ogólnymi zasadami świadczenia usług turystycznych, jeżeli prawo nie stanowi inaczej i nie jest sprzeczne z treścią zobowiązania.

Osoba, która zapewnia usługę przewodnicką jest zobowiązana do posiadania umowy o świadczenie usług. Jej obowiązkiem jest wyjaśnić turyście niezbędne i dokładne informacje o trasie usługi, jej rodzaju i cechach, a także swoich umiejętnościach, ale również udzielenia wycieczkowiczowi żądanych przez niego informacji dotyczących terminów płatności usług turystycznych i innych informacji o wycieczce.

Odpowiedzialność za niewykonanie, nienależyte wykonanie obowiązków wynikających z umowy o świadczenie usług turystycznych, procedura rozwiązania umowy o świadczenie usług turystycznych określone się zgodnie z prawem cywilnym i przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów.

Artykuł 22. Umowy o usługi hotelowe

W ramach umowy na usługi hotelarskie, jedna ze stron (hotel lub inny podmiot, który świadczy usługi noclegowe) zgadza się w imieniu innego podmiotu (rezydent) na świadczenie usług zakwaterowania tymczasowego (na noc) w specjalnie wyposażonych pokojach mieszkalnych, wykonuje lub organizuje inne zamówienia na usługi hotelowe, które są powiązane z usługami tymczasowego zakwaterowania, a mieszkaniec (klient) zobowiązuje się do uiszczenia stałej opłaty za te usługi.

Do usług związanych z tymczasowym zakwaterowaniem należą obsługa lokalu (pomieszczenia), posiłki, przechowanie bagażu i ochrona mienia oraz inne usługi świadczone w zależności od kategorii hotelu.

Stosunki w ramach zamówienia na usługi hotelarskie regulowane są przez obowiązujące przepisy prawa cywilnego, przepisy dotyczące ochrony konsumenta i inne przepisy przyjęte zgodnie z nim. To prawo ma również zastosowanie w przypadku świadczenia usług

hotelowych w motelach, domach wypoczynkowych, sanatoriach i innych miejscach przeznaczonych na pobyt ludzi.

Hotel lub inny podmiot, który świadczy usługi zakwaterowania, który związany jest z umową o świadczenie usług noclegowych, zobowiązany jest do umieszczenia dokładnych informacji na temat usług hotelowych, ich rodzajów i ceny, charakteru, terminów płatności, usług hotelarskich i innych informacji wymuszanych przez ustawodawstwo w zakresie ochrony konsumentów.

Zamówienie na usługi hotelowe odbywa się albo przez zawarcie pisemnej umowy, albo poprzez wnioski o rezerwacje za pośrednictwem poczty, telefonu lub innych środków komunikacji. W przypadku otrzymania wniosku – rezerwacji- usługa jest zawarta wraz z otrzymaniem potwierdzenia od hotelu na przyjęcie zlecenia.

Odpowiedzialność za szkody dla życia, zdrowia lub mienia ustala się zgodnie z przepisami prawa cywilnego, jeżeli umowa na usługi hotelowe nie przewiduje wyższej odpowiedzialności hotelu.

Prawa i obowiązki oraz inne warunki umowy między operatorami turystycznymi i innymi podmiotami świadczącymi usługi noclegowe są określane przez postanowienia Umowy o pośrednictwo, o ile nie podano inaczej.

Artykuł 23. Vouchery

Voucher - pisemna umowa w podróży lub wycieczki, która może być stosowana w zgodzie z niniejszą ustawą. Umowa powinna zawierać następujące informacje:

- nazwa i adres podmiotu turystycznego, który prowadzi działalność, licencję (zezwolenia) dla danego rodzaju działalności, adres;
- pełne nazwisko turysty i patronim, w wypadku grupy nazwiska wszystkich członków;
- warunki świadczenia i rodzaju usług turystycznych i ich ogólna wartość;
- nazwa, adres i numer telefonu lokalizacji obiektu docelowego, rodzaj i kategoria, forma wyżywienia;
- kwota zobowiązania finansowego organizatora wycieczek lub ograniczenia jego odpowiedzialności;
- działania w ramach usług agencyjnych;
- inne dane, charakter transakcji, przynależności do grup, itp.;
- data wystawienia vouchera.

Voucher jest dokumentem ścisłej rachunkowości.

Możliwość wydawania voucherów podlega centralnej władzy wykonawczej

Artykuł 24. Prawa i obowiązki podmiotów działalności turystycznej

Podmioty działalności turystycznej mają prawo do:

stworzenia i sprzedaży usług turystycznych w ramach prawa;

wnoszenia propozycji w sprawie ochrony zasobów turystycznych Ukrainy, zachowania ich i rewitalizacji;

wnoszenia propozycji w sprawie poprawy programów edukacyjnych, szkolenia zawodowego w turystyce, zwiększenia ilości szkoleń pracowników i specjalistów w dziedzinie turystyki;

ustanowienia infrastruktury turystycznej (hotele, inne urządzenia przeznaczone do świadczenia usług zakwaterowania, wyżywienia, spa, itp.) i przynależności do odpowiedniej kategorii;

otrzymania, w określony sposób informacji wymaganych do prowadzenia działalności, od agencji i organów rządowych oraz samorządów lokalnych

opracowywania programów rozwoju obszarów turystycznych i rekreacyjnych;

określenia i opublikowania warunków typowych o świadczenie podróży;

określenia minimalnej liczby turystów w grupie;

określenia odszkodowania za szkody powstałe w wyniku nielegalnych decyzji, działań lub zaniechania dokonanego przez władze publiczne, samorzady i ich urzędników i funkcjonariuszy lub spowodowane przez inne firmy turystyczne.

Firmy turystyczne są zobowiązane do:

prowadzenia działalności w branży turystycznej, która jest przedmiotem licencji;

zapewnienia usług turystycznych, które są przedmiotem obowiązkowych certyfikacji i w takiej certyfikacji są określone;

obejmowania usługą osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia w przypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie;

zapewnienia turystom dokładnych informacji na temat usług turystycznych, praw, obowiązków i zasad postępowania, warunków ubezpieczenia, odszkodowania, z zastrzeżeniem, przepisów wizowych, ceł, trybu przekraczania granicy oraz innych informacji;

świadczenia usługi w zakresie podróży, na czas i w ramach zamówienia;

spełnienia wymogów prawnych dotyczących bezpieczeństwa turystów, ochrony zasobów turystycznych i środowiska;

przechowywania kwitów i innych dokumentów określonych przez prawo, dostarczenia w odpowiednim czasie danych statystycznych (sprawozdania);

poniesienia kosztów odszkodowań.

Artykuł 25. Prawa i obowiązki turystów i wycieczkowiczów

Turyści mają prawo do:

realizacji zapisanych w Konstytucji Ukrainy (254κ/96-BP) praw obywatelskich do wypoczynku, swobody przemieszczania się i promocji zdrowia w bezpiecznym i zdrowym środowisku, realizacji potrzeb duchowych, ochrony i poszanowania godności ludzkiej;

niezbędnej i rzetelnej informacji na temat zasad wjazdu do kraju na pobyt czasowy i opuszczania kraju na pobyt czasowy, i informacji na temat zwyczajów tamtejszych, znajdujących się tam pomników przyrody, historii, kultury i innych obiektów turystycznych, bezpieczeństwa, ochrony środowiska;

informacji o licencji touroperatora, który zapewnia usługę turystyczną, zezwoleń, świadectw i innych dokumentów;

uzyskania wymaganych informacji przed zawarciem umowy;

uzyskania usług turystycznych zgodnie z umową;

bezpieczeństwa osobistego, ochrony życia, zdrowia, praw konsumentów;

uzyskania odpowiedniej opieki medycznej;

odszkodowania za szkody materialne i moralne, w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zamówienia;

pomocy rządu Ukrainy do uzyskania pomocy prawnej i innej;

realizacji innych praw.

Wymagania dla turystów:

nienaruszanie praw i interesów prawnych innych osób, zgodnie z wymogami prawa obowiązującego w państwie przyjmującym;

wykonanie przepisów kontroli celnej, transgranicznej, sanitarnej i innych;

respektowanie struktury politycznej i społecznej, tradycji, zwyczajów, przekonań religijnych kraju pobytu;

chronienie środowiska naturalnego, obiektów przyrodniczych, dziedzictwa kulturowego w kraju pobytu czasowego;

stosowanie się do zasad i warunków określonych w umowie o świadczenie usług turystycznych;

podawanie danych osobowych w zakresie niezbędnym do wdrożenia produktu turystycznego;

przestrzeganie zasady bezpieczeństwa osobistego;

zrekompensowanie strat spowodowanych swoim bezprawnym działaniem;

wykonywanie innych zadań przewidzianych w ustawodawstwie Ukrainy i ustawodawstwie kraju czasowego pobytu .

Rozdział V. Profesjonalne przygotowanie zawodowe specjalistów i naukowe wsparcie w turystyce. Stowarzyszenia przedsiębiorstw i organizacji non-profit w turystyce

Artykuł 26. Zawodowe przygotowanie specjalistów

Konieczne szkolenie zawodowe, przekwalifikowanie i rozwój kwalifikacji w branży turystycznej są podawane do wiadomości publicznej, szkół gminnych i prywatnych.

Przygotowanie niektórych kategorii profesjonalistów turystycznych (przewodników - tłumaczy, przewodników, instruktorów sportowych, itp.), które nie wymagają uzyskania wykształcenia zawodowego lub wykształcenia wyższego, mogą być realizowane w określony sposób przez osoby prawne lub fizyczne.

Centralny organ wykonawczy w dziedzinie turystyki bierze udział w przygotowaniu programów nauczania i programów szkoleniowych specjalistów w turystyce, ich przekwalifikowania oraz szkolenia, zatwierdza listę specjalistów, wymogi kwalifikacyjne i kolejność uzyskiwania tychże.

Artykuł 27. Badania naukowe

Badania dla rozwoju turystyki przeprowadzane są w celu:

naukowego wsparcia polityki publicznej w dziedzinie turystyki, prognozowania i ustalania perspektyw jej rozwoju;

ustanowienia metodologii do klasyfikacji i oceny zasobów turystycznych, ustalenia procedur ich ochrony i rewitalizacji, a także należytego wykorzystania;

obliczenia maksymalnych obciążeń dopuszczalnych na obiektach dziedzictwa kulturowego i środowisku naturalnym;

opracowania propozycji projektów pożytku publicznego, programów regionalnych i lokalnych na rzecz rozwoju turystyki, a także określenia warunków licencji i wykazu stanowisk specjalistów, określenia wymagań kwalifikacyjnych, poprawy kształcenia zawodowego w turystyce.

Identyfikacja obszarów priorytetowych, zarządzanie i koordynacja nad badaniami w dziedzinie turystyki znajduje się w ramach kompetencji Centrum Badań Rozwoju Turystyki.

Przepisy prawne odnoszące się do Centrum Badań Rozwoju Turystyki zatwierdzone są przez centralny organ wykonawczy w dziedzinie turystyki.

Artykuł 28. Stowarzyszenia przedsiębiorstw i organizacji non-profit w turystyce

Uczestnicy stosunków, jakie wynikają z prowadzenia działalności turystycznej - osoby prawne i osoby fizyczne, które świadczą usługi turystyczne w zależności od potrzeb, mogą tworzyć związki przedsiębiorstw, osób prawnych lub wstępować do nich, w sposób określony przez Kodeks Gospodarczy Ukrainy (436-15) i inne ustawy.

W celu realizacji i ochrony swoich praw i interesów podmioty działalności turystycznej mogą tworzyć organizacje typu non-profit w dziedzinie turystyki, w sposób określony przez Kodeks Cywilny Ukrainy (435-15) lub w myśl Ustawy Ukrainy "o stowarzyszeniach publicznych" (2460-12) lub innych przepisów.

Obywatele Ukrainy, cudzoziemcy i bezpaństwowcy w celu realizacji i ochrony swoich praw i interesów mogą zjednoczyć się w organizacjach publicznych dotyczących turystyki.

Organizacje non-profit w branży turystycznej mogą ukierunkowywać swoje działania na:

tworzeniu i rozpowszechnianiu informacji na temat zasobów turystycznych Ukrainy;

przygotowywaniu propozycji dla rozwoju ośrodków turystyki i rekreacji, ochrony zasobów turystycznych Ukrainy, ich zachowania i wykorzystania oraz procedury rewitalizacji;

popularyzacji i promocji rozwoju turystyki;

opracowaniu własnych standardów dla turystyki, hotelarstwa, wycieczek i innych usług, opracowaniu kodeksów zachowań, zatwierdzaniu ustalonej praktyki i zasad etyki zawodowej;

czuwaniu nad realizacją ich wdrożenia do systemu turystycznego;

wprowadzeniu własnego systemu kontroli jakości do prowadzonej działalności;

oferowaniu, dla wspólnego posługiwania się, firmom, osobom fizycznym i prawnym znaków dla towarów i usług;

wnoszeniu poprawek do programów edukacyjnych dla szkolenia zawodowego w turystyce, poprawek szkoleń specjalistów w dziedzinie turystyki ;

dążeniu do samoregulacji w dziedzinie turystyki;

realizacji i ochronie wspólnych praw i interesów i wykonywaniu innych zadań, które nie są sprzeczne z prawem Ukrainy.

Organizacje pozarządowe mogą na mocy prawa reprezentować interesy obywateli konsumentów usług turystycznych.

Rozdział VI. Kontrola działalności turystycznej. Odpowiedzialność za naruszenie prawa

Artykuł 29. Organy upoważnione do sprawowania kontroli

Rząd państwa, samorzady lokalne, ich urzędnicy i funkcjonariusze w przypadkach określonych ustawą posiadają prawo kontroli zgodności z prawem działalności turystycznej, przeprowadzają kontrole jakości usług turystycznych, sprawdzają zgodność z warunkami licencjonowania, normami, zasadami i przepisami wykonawczymi do turystyki, wydają i zgodność z prawem systemu nakładania kar i podejmują inne środki za naruszenie przepisów w dziedzinie turystyki.

Artykuł 30. Odpowiedzialność za naruszenie prawa

Naruszenie przepisów w kwestii turystyki pociąga za sobą odpowiedzialność prawną. Naruszeniem prawa w dziedzinie turystyki są:

realizacja działalności turystycznej, bez uzyskania zezwolenia (licencji) lub nieprzestrzeganie warunków koncesji w prowadzeniu usług turystycznych;

udział w świadczeniu usług turystycznych osób, które nie spełniają, w myśl odpowiednich przepisów, wymagań kwalifikacyjnych i nie posiadają odpowiednich uprawnień do realizacji usług turystycznych w przypadkach określonych w tej ustawie;

świadczenie usług turystycznych, które podlegają obowiązkowej certyfikacji, bez posiadania takiego certyfikatu;

niepoinformowanie, udzielenie niepełnej informacji turystom, lub udzielanie informacji, które są nieprawdziwe;

naruszenie norm, zasad i przepisów w dziedzinie turystyki;

niezgodne z prawem wykorzystanie kategorii obiektów infrastruktury turystycznej;

naruszenie umowy o usługi turystyczne między turystą a podmiotem działalności turystycznej;

niezastosowanie się do nakazów właściwych organów i ich przedstawicieli w kwestii wyeliminowania naruszeń warunków koncesji;

naruszenie zasad bezpieczeństwa i wykorzystania obiektów infrastruktury turystycznej, zniszczenie lub uszkodzenie obiektów przeznaczonych do zwiedzania;

utrudnianie prowadzenia kontroli działalności turystycznej urzędnikom, którzy badają jakość usługi turystycznej lub zgodność z warunkami licencji, normami, zasadami oraz przepisami;

bezprawna ingerencja w wykonywanie działalności turystycznej;

ujawnienie informacji poufnych lub chronionych;

Przepisy ustawy mogą przewidywać odpowiedzialność za naruszenie innych przepisów prawnych.

Artykuł 31. Odpowiedzialność organów władzy państwowej, organów jednostek samorządu, osób i służb

Rząd państwa, samorządy i ich urzędnicy w dziedzinie turystyki za naruszanie prawa ponoszą odpowiedzialność na mocy prawa.

Na decyzje, działania lub zaniechania władz publicznych, samorządów, ich urzędników i funkcjonariuszy można odwołać się do sądu w sposób przewidziany przez prawo.

Szkody spowodowane przez władze rządowe, lokalne samorządy i ich urzędników oraz pracowników lub osoby podmiotów prawnych w ramach wykonywania przez nich obowiązków podlega odszkodowaniu w sposób przewidziany przez prawo.

Artykuł 32. Cywilno-prawna i inna odpowiedzialność podmiotów działalności turystycznej

Za niewłaściwe wykonywanie obowiązków operatora wycieczki biuro podróży i inne podmioty działalności turystycznej ponoszą odpowiedzialność majątkową lub inną określoną w umowie zgodnie z obowiązującym prawodawstwem.

Rozmiar odpowiedzialności majątkowej organizatora wycieczki, biura podróży lub innego przedmiotu działalności turystycznej nie może przekraczać faktycznie spowodowanych strat klientów.

Spory o charakterze majątkowym między podmiotami działalności turystycznej a konsumentami usług turystycznych odbywają się i są regulowane utrwalonymi w sposób określony wymogami ustawy.

Za naruszenie zasad ustalonych przez prawo w odniesieniu do działalności gospodarczej dla podmiotów ze sfery turystyki, instytucje rządowe i samorządy lokalne w sposób określony ustawą, stosują środki organizacyjno- prawnego albo majątkowego charakteru mające na celu ograniczenie łamania prawa przez podmiot.

Artykuł. 33. Odszkodowania za naruszenie prawa

Firmy turystyczne, które naruszyły prawo na polu działalności turystycznej w zakresie świadczenia usług turystycznych, czym spowodowały szkody, są zobowiązane do wypłaty odszkodowania turyście w pełnym wymiarze, jeżeli umowa o usługę turystyczną nie przewidywała rekompensaty w mniejszym lub większym wymiarze.

Straty moralne turysty (niematerialne uszkodzenia), które naruszyły jego prawa, podlegają również czynnościom odszkodowawczym w sposób przewidziany przez prawo.

Firmom turystycznym, które poniosły szkody w wyniku działania osób fizycznych lub prawnych, przysługuje odszkodowanie w sposób przewidziany przez prawo.

Artykuł 34. Porządek rozpatrywania skarg i pytań

Spory na temat świadczenia usług turystycznych kierowane są do sądów i sądów rozjemczych ogólnej jurysdykcji.

Rozdział VII. Międzynarodowa współpraca

Artykuł 35. Umowy międzynarodowe. Udział Ukrainy w międzynarodowych organizacjach turystycznych

Podstawę prawną dla współpracy międzynarodowej w dziedzinie turystyki stanowią umowy międzynarodowe Ukrainy zawarte zgodnie z Ustawą Ukrainy "o traktatach międzynarodowych Ukrainy " (3767-12).

Państwo musi promować rozwój i wzmocnienie międzynarodowej współpracy w dziedzinie turystyki na zasadach i wg norm opracowanych przez Światową Organizację Turystyki (WTO).

Organem władzy, który reprezentuje kraj i interesy Ukrainy w dziedzinie turystyki w kontaktach z innymi krajami i organizacjami międzynarodowymi, jest centralny organ wykonawczy w dziedzinie turystyki, który wg ustalonej procedury bierze udział w zawarciu międzynarodowych umów dotyczących turystyki.

Ukraina uczestniczy w działalności międzynarodowych organizacji turystycznych, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi i dokumentami prawnymi tych organizacji.

Artykuł 36. Przedstawicielstwa

W celu rozszerzenia i wzmocnienia współpracy międzynarodowej Ukrainy na globalnym rynku turystycznym i skutecznego wykorzystania zasobów turystycznych, biura podróży reprezentują interesy Ukrainy w dziedzinie turystyki na zewnątrz.

Na zalecenie centralnego organu władzy wykonawczej, Gabinet Ministrów Ukrainy może otworzyć za granicami kraju Biura turystyczne. Procedura utworzenia, funkcjonowania i likwidacja biur podróży przez Radę Ministrów Ukrainy następuje zgodnie z międzynarodowymi traktatami Ukrainy.

Artykuł 37. Osobliwości prowadzenia działalności turystycznej przez osoby nie będące obywatelami Ukrainy

Osoby prawne utworzone zgodnie z przepisami prawa innych państw, cudzoziemcy i bezpaństwowcy zaangażowani w działalność turystyczną na Ukrainie mają postępować zgodnie z Międzynarodowymi Umowami z Ukrainą w sposób przewidziany przez niniejsze prawo.

Zagraniczne osoby prawne i fizyczne mogą wykonywać działalność touroperatorską i biur podróży poprzez tworzenie spółek prawa (przedsiębiorstw) na Ukrainie i otrzymania niezbędnych pozwoleń i licencji na przeprowadzenie działalności turystycznej. {Część druga artykułu 37 wprowadza się zmiany, zgodnie z ustawą N 2608 - VI (2608-17) z dnia 19.10.2010}

Wycieczka, która odbywa się na terytorium Ukrainy, może być świadczona przez specjalistów - przewodników, obywateli Ukrainy i osoby stale zamieszkujące na terytorium Ukrainy, chyba że przepisy umowy międzynarodowej Ukrainy, na którą zgodziła się Rada Najwyższa Ukrainy, mówią inaczej.

Działalność pośrednictwa na Ukrainie, której celem jest zawarcie umowy na usługi turystyczne z podmiotami zagranicznymi nie jest dozwolona. Takie działania mogą być dokonywane wyłącznie przez agentów turystycznych (touroperatorów), w myśl prawodawstwa Ukrainy

Umowy zawarte z naruszeniem niniejszego artykułu są nieprawidłowe.

Rozdział VIII. Postanowienia końcowe

1. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 roku.
2. W wypadku kolizji zgodności z niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawowe i wykonawcze w zakresie zgodnym z niniejszą ustawą.
3. Osoby fizyczne i prawne, które otrzymały licencje na organizację krajowej, zagranicznej turystyki przed oficjalną publikacją ustawy, czyli przed 1 kwietnia 2004 r. mogą bezpłatnie w ciągu trwania starej licencji wyrobić nową z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy Ukrainy "o licencjonowaniu niektórych działalności" (1775-14).
4. Gabinet Ministrów Ukrainy w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszej ustawy:

przygotowuje i przedkłada Radzie Najwyższej Ukrainy propozycje zmian prawnych, zgodnych z niniejszą ustawą;

odpowiednio do posiadanych kompetencji zabezpiecza przyjęcie aktów prawnych na mocy tej ustawy;

wprowadza swoje przepisy zgodnie z tą ustawą;

zapewnia opracowanie i anulowanie przez ministerstwa i inne centralne organy władzy wykonawczej aktów normatywnych sprzecznych z tą ustawą.

5. Ustęp 50 artykułu 9 Ustawy Ukrainy "o licencjonowaniu niektórych rodzajów działalności" (1775/14) (Biuletyn Rady Najwyższej Ukrainy, 2000, N 36, str. 299, 2001, N 22, art. 105), należy przeczytać w następujący sposób:

„50) Działalność podmiotów turystycznych i biur podróży”.

Prezydent Ukrainy

Leonid Kuczma

Kijów, 15 września 1995 r.

N 324/95-WR